

Müslümanlar Olarak, Ümmetimizin Kanlı Yarasına Karşı Görevimiz!

İslam'ın merkezini koruyan ve Müslümanlardan düşmanların tuzaklarını uzaklaştıran Hilafet Devleti'nin yokluğu nedeniyle Müslümanların yaşadığı trajedilerin ve felaketlerin boyutları çok net bir şekilde ortaya çıktı. Zira düşmanların tüm cephelerde açmış olduğu savaşta Müslümanın kanı ihlal edilmekte ama onun için bir yardımcı ve destekçi yoktur.

Neredeyse Müslümanların başına musibetlerin gelmediği, bir öncekine kalpleri dağıtılan yeni felaketlerin eklenmediği, elem ve acıların artmadığı, ağrıları yenileyen ve şiddetlendiren yaraların nüksetmediği bir gün dahi geçmiyor. Peki Müslümanlar olarak bu konuda ne yapmalıyız?!

Müslümanların çoğu, haber programlarında kardeşlerinin durumunu görünce çok etkileniyorlar; bazıları Hindistan'da Müslümanların paramparça olmuş cesetlerini görünce ağlıyor, bazıları Suriyeli mülteciler için dua ediyor, bazıları Filistin halkına tasaddukta bulunuyor ve diğer bazıları da felakete cevap veren merhametli eylemlerde bulunuyor. Peki tüm bunlar Allah katında yeterli midir? Özellikle ümmetin halinin daha da kötü olduğu bir zamanda bunu yapan bir kişi, Allah'a karşı sorumluluğunu yerine getirmiş olur mu?!

Müslümanlar olarak yaşamış olduğumuz felaketler, duygularımızı harekete geçirmeli ve bu elim vakıyı değiştirmek ve Allah'ın seçtiği hayırlı ümmetin doğal konumuna geri dönmek için bizi çalışmaya motive etmelidir.

Geçici tepkiler, ciddi bir düşünmeden ve üretken bir çalışmadan soyutlanırsa talep edilen gerçekleşmez, arzu edilene ulaşılmaz ve tek olan Allah'ı razı etmez.

Müslümanlar olarak durumumuz ve ne hale geldiğimiz hakkında ciddi bir şekilde düşündüğümüz zaman bu bizi, çobansız bir ümmet olduğumuza dair net sonuçlara ve somut gerçeklere ulaştırır; zira milletler ümmetin üzerine üşüşmüş olup düşmanların bekçileri olan yöneticilerimiz de bizim maslahatlarımızı değil kendi çıkarlarını gözetmektedirler. Bu durumdan kurtulmamızın yolu, Kerim Rasulümüzün hidayetine tâbi olmak ve geçmişte gücümüzün kaynağı ve devletimizin temeli olan dinimize sımsıkı sarılmaktır. Dolayısıyla kendilerini boğan bir cehaletin içinde olan ilk Müslümanların durumunu değiştiren şey olmadıkça bizim durumumuz da değişmeyecektir. Nitekim onlar, İslam davetinin gelmesi üzerine ayağa kalkıp harekete geçmişler ve Allah onları onurlandırıp Medine'de anayasası Allah'ın şeriatından çıkarılan bir devlet kuruncaya kadar İslam akidesini güçlü bir şekilde taşımışlardır.

Bu ciddi düşünme, çözüme ve tedaviye odaklanmayı gerektirir, yani durumumuzu değiştirmek ve bizi koruyacak ve bize iyi ve refah dolu bir yaşam sağlayacak bir varlık icat etmek için bizi istediğimiz sonuca götürecek olan metot, yol ve yöntemlere odaklanmayı gerektirir.

Bu dürüst üretken düşünce, Müslümanlar olarak ümmetimize karşı görevimiz ve onu içinde bulunduğu durumdan kurtarmak için ciddi bir şekilde çalışmamız gerektiği konusunda hayati kararların alınmasıyla sonuçlanacaktır.

Kalbimizde bizi harekete geçiren ve kararlılığımızı keskinleştiren kor olacak bir ateşi tutuşturmak için yaşadığımız felaketleri kullanmamız gerekir. Zira Müslümanların şuurlarını yeniden şekillendirmek, onları izlemeleri gereken yol noktasında bilinçlendirmek ve Peygamberin risaletinin sahipleri olmaları itibarıyla aralarında din için

cömert ve fedakar olma kültürünü yaymak amacıyla ciddi şekilde çalışmak için en iyi zamanlar, felaketlerin olduğu zamanlardır.

Tüm Müslümanlar sorumluluklarını taşımalıdır. Hatta yaşlı, genç, çocuk kadın herkes, ümmetinin kaygılarını taşımalı ve dinlerine destek vermek için çok çaba sarf etmelidirler.

Peki Filistin kan ağlarken ve Allah'ın Rasulü'nün Mesrası Yahudiler tarafından ihlal edilirken bir Müslüman nasıl rahat yaşayabilir?! Ayrıca binlerce Müslüman öldürülüp zulme uğruyor ve Hindistan, Afganistan, Irak ve Suriye'deki Müslüman kadınlar çılgın atıyor ama icabet edilmiyor! Kur'an'ımız çiğneniyor! Ve başımızdaki saçlarımızı ağartan ve bizi alçakların sofralarında yetimler olarak bırakan daha nice başka olaylar var.

Ümmetimizin trajedilerini hiç zihnimizden çıkarmamalıyız. Çünkü içimizdeki acının etkisi, her zayıfladığımızda veya vehn ve umutsuzluğu kapıldığımızda bizi Allah ile olan ahdimizi yenilemeye sevk edecektir. Zira kıyamet gününde Allah'ın huzurunda, hareketsizliğimizden ve terk edişimizden şikayetçi olacak olan kederli kardeşlerimizin o endişe verici sahnesi zihnimizde canlanacaktır. Peki o zaman bizi Allah'ın gazabından kim kurtaracak?!!

Allah, o gün bizi azabından kurtaracak ticareti bize bu dünyada açıklamış ve şöyle buyurmuştur: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ * تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِيَمِينِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ دَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** **“Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi? Allah'a ve Rasulü'ne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.”** [Saf 10-11]

Bizden talep edilen hem nefisle cihad etmek hem de kurtuluşa erinceye kadar Allah'ın dini uğranda en değerli ve en kıymetli olanlarla cihad etmektir. Bu yüzden mallarımızı ve nefsimizi hak yolunda harcamaktan ve bu yolda büyük çaba sarf etmekten başka çaremiz yoktur. Bu zor ve meşakkatli olmasına rağmen, zayıflık ve zilletten sonra Allah'ın zaferinin ve Hilafet ve iktidar vadinin şartlarını yerine getiren gerçek müminlerin sıfatlarını bünyemizde buldurmamız gerekiyor. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا** **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur.”** [Nur 55]

Her bir Müslüman, Allah'ın seçmiş olduğu ümmetin bir ferdi olduğunu hissetmelidir. Zira o, şan ve şeref dolu en muhteşem sayfaları taşıyan derin tarihi olan bir ümmettir. Şu ulaştığı parçalanmaya, zillete ve aşağılanmaya layık olmayan bir ümmettir. Allah'ın fazlı sayesinde kalkınmanın anahtarı hala bizim elimizdedir. Zira bizler, bu şanlı tarihi, gözle görülebilir bir şekilde tekrar edebiliriz. Dahası eğer bizler, bir tek adamın cemaatiyle ayağa kalkıp İslam'ı ve Müslümanları koruyacak ve saldırganların tuzaklarını püskürtecek olan Hilafeti kurarsak, ancak o zaman Müslümanların trajedilerine bir son verebiliriz.

Haydi kardeşlerimiz, dünya ve ahiretin izzeti olan şeylere koşun.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Hacer El-Yakubî